

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1873.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΙΣΤ'.

Η ΓΚΙΝΕΑ ΤΗΣ ΧΩΛΗΣ (ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ)

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ὑ π ὅ

Σ. Δ. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ.

Α'.

Ὁ οὐρανὸς ἦτον ὑπόφασις, οὐρανὸς Δεκεμβρίου, τὸ δὲ λιθό-
στρωμα τῶν ὁδῶν ἐκαλύπτετο ὑπὸ χιόνος, ἀληθοῦς χιόνος τοῦ
Λονδίνου, ἡμιδιαλελυμένης, πεπτημένης καὶ ἀναμειγμένης μετὰ
βορβόρου. Δὲν ἐλησμώνησα εἰσέτι τὴν χιόνα ἐκείνην, ἀν καὶ πρῶ-
τῶν δεκαπέντε ἔτη ἀρ' ὅτου εἶδον τὸ θλιβερὸν χροῶμα τῆς.
Εὐρίσκατο ἐκεῖ πάντοτε ὑπὸ τοῦς ὀφθαλμοῦς μου, ἐν τοῖς αὐτοῖς
ρουακίοις καὶ τείνουσα τὰς αὐτὰς παγίδας πρὸς τοὺς διαβάτας.
Πρὸ μιᾶς ὥρας μάλιστα εἶχα ἀφιχθῆ ἐκ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς διὰ τοῦ
ταχυπλοίου τῆς Σανθωμπτόνης· καθήμενος δὲ πρὸς τὸ παράθυρον
τοῦ θαλάμου μου, ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Μόρλεϊ τοῦ Ἰζάριγγ Κρίς,
θεώρουν μετ' ἡθους μελαγχολικοῦ τὰ ἀναπηδητικὰ ὕδατα τῆς
πλατείας Τραφυλγάρ ἢ, διαμετρῶν τὸν τάπητα κατὰ μῆκος καὶ
πλάτος, προσεπάθουν νὰ διασκεδάσω, λέγων κατ' ἐμαυτόν, ὅτι
δὲν ἤμην πλέον περιπλανώμενος ἐξόριστος καὶ ὅτι τέλος πάντων
ἐπανευρισκόμην ἐν τῷ γενεθλίῳ μου τόπῳ.

Προσεγγίσας τὴν καθέλιαν πρὸς τὴν ἐστίν καὶ ἀνακυβῶν
τὴν πυράν, ἤρχισα διὰ τῆς φλογὸς νὰ ἀναπολώ εἰς τὴν μνήμην
μου τὴν εἰκόνα τοῦ παρελθόντος βίου μου. Ἀνεμνήσθην τὴν νεό-
τητα μου τὴν δυστυχῆ, καθ' ἣν ἐξηρτώμην ἀπὸ γέροντα θεῖον
πλούσιον θεωροῦντά με ὡς βάρβαρον, διότι δὲν ἤλπιζεν νὰ δυναθῶ
ποτὲ νὰ τιμῶ τὸ δῶμα καὶ τὰς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας του, διὰ
τὸν λόγον ὅτι ὁ καλὸς ἐκεῖνος θεὸς ἦτο πολὺ ὀλιγώτερον φιλόρ-
γυρος ἢ φιλόδοξος. Εἶχα χρεῖαν ἐνθαρρύνσεως καὶ, ἀν διὰ τινων
τρυφερῶν ἐκφράσεων μὲ προσεκάλει τις ν' ἀνοίξω τὴν νέαν καρδίαν
μου, θὰ ἀνεκάλυπτε τὴν εὐκρινεστέρην εὐγνωμοσύνην, τὴν
ἀνάγκην ἀγάπης, τὸ ἐνστικτὸν τοῦ ἔρωτος καὶ παντὸς ὅτι καλοῦ
καὶ ὠραίου. Οἴμοι! τὰ καλὰ ἐκείνα αἰσθημὰ κατεπνίγοντο ἐν

(ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ)

ἐμοὶ ὑπὸ τῆς εἰρωνείας πάντων τῶν περιστοιχοῦντων με. Διὸ πό-
σον εἶχεν εὐχαριστήσῃ ὁ θεὸς μου, ὅταν τῷ διεκοίνωσα τὴν ἀπόφασίν
μου τοῦ νὰ ζητήσω τύχην πέραν τοῦ ὠκεανοῦ· πόσον ψυχρῶς μὲ
ἀπεχαίρετίσεν ὁ εἰς καὶ μόνος ἐξάδελφός μου! καὶ πῶς ἐνόησα,
ὅτι πραγματικῶς ἦτο καιρὸς δι' ἐμὲ ν' ἀπομακρυνθῶ τόπου, ἐν τῷ
ὀποίῳ διὰ τὴν ὑπόληψιν αὐτῆς τῆς οἰκογενείας μου ἤμην ἀνίκανος
νὰ φέρω ἀξιοπρεπῶς τὸ ὄνομά μου, καὶ ν' ἀποκτήσω μόνος μου
κοινωνικὴν θέσιν. Εἶχα ἀναχωρήσειθαι μετὰ τῆς λυπηρᾶς συναι-
σθήσεως τῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀπομονώσεώς μου καὶ τῆς ἀνυ-
πομονησίας τοῦ ν' ἀποδείξω εἰς τοὺς περιφρονοῦντάς με ὅτι δὲν
ἤμην ἀξίος τῶν εἰρωνικῶν καταφρονησέων των.

Μετὰ δεκαπενταετῆ ἀπουσίαν ἐπιστρέψας, ἠγγύουν τί νέον εἶχε συμ-
βῆ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ αὐτῇ, ἣτις πιθικῶς μὲ εἶχε λησμονήσει ὡς μὴ
βλέπουσά με. Ἐστῆμην ὑπηρέτης τοῦ ξενοδοχείου εἰσῆλθεν ἐν τῷ
δωματίῳ μου γέρον ὑπηρέτης, οὗτινος τοὺς χρακτῆρας ἀνεμνή-
σθην. Τὸν ἠρώτησα· ἐν μέρει ἠύχαρίστητε τὴν περιέργειάν μου.
Ναί, ἐγόρριζε τὸν ἐξάδελφόν μου Γεώργιον, ὅστις ἄλλοτε ἐρ-
χόμενος εἰς Λονδίον κατέλυεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μόρλεϊ, ὡς
καὶ ὁ θεὸς μου. Πλὴν τώρα ὁ κ. Γεώργιος εἶχεν ἀποθῆ τόσον μέγας
κύριος, ὅστε δὲν κατεδέχετο νὰ καταλύσῃ εἰς ξενοδοχεῖον δευτέρας
τάξεως, ὅτε ἤρχετο τὴν ἀνοιξίν νὰ διέλθῃ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
ἔνα ἢ δύο μῆνας τοῦ ἔτους. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μάλιστα
ὁ κ. Γεώργιος Πιτλὸν εὐρίσκατο ἐν τῷ κληρονομικῷ του πύρ-
γῳ ὥστε ἀρεύκτως θὰ ἠδυνάμην νὰ τὸν εὔρω εἰς Ῥίτλανδ-Χόλλ,
κομιτάτον τοῦ Κέντ. Αἱ πληροφορίαι αὗται μὲ ἤρκουν, διὸ ἔγραψα
τὴν παρὰ πόδας ἐπιστολήν.

Φίλιπτε Γεώργιε!

Τολμῶ εἰπεῖν ὅτι ἡ ἐπιστολή μου θὰ σοὶ προξενήσῃ τοσοῦτον
θυμημαστῶν, ὡς ἀν μὲ ἔβλεπες ὡς φάντασμα. Μὴ φοβῶ ὁμῶς
διὰ τὴν ὀπτασίαν ταύτην. Μᾶλλον ὅτι πρὸ καιροῦ εἶδον καὶ ἐπέ-
σθην ὅτι εἰς οὐδὲν ὠφελῶ. Αἰσχύνομαι ὀλίγον ὡς μὴ δυνάμενος
νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι φθάνω ἐκ τοῦ ἄλλου Κόσμου πλούσιος.
Εἰργάσθην ὁμῶς ὅπως πλουτήσω, σᾶς βεβόηω· ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ,
μόνον νὰ θέλῃ τις, πρέπει καὶ ἡ τύχη νὰ συνδράμῃ. Εὐτυχῶς
ὑπάρχει εἰσέτι καιρὸς νὰ ἐπιαιροθῶ τὴν δεκαπενταετῆ ἀπώ-

- 119. Διογένης, ἰδὼν ποτε μαιράκιον ἐρυθρίων, Θάρρει, ἔφη, τισαυτὸν ἔστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρώμα.
- 120. Ἐπίκουρος ἐρωτηθεὶς Πῶς ἂν τις πλουτήσῃεν, Οὐ τοῖς οὐσι προστιθείς, εἶπε, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΩΝ.

46.

Σόλων
 Αρχῦτας
 Φερεκίδης
 Νεοπτόλεμος
 Ἀριστομένης
 Αἰνησίδημος
 Ἴπποδάμους
 Μίλητος
 Μέσης

47.

ἄνθρωπος
 ζῶον
 αἰμοδόρον]
 δικαστής
 ἀσπληγχνος
 δημογέροντία
 ἀξιόμεμπτος
 μνησίκακος

ΓΡΙΦΩΝ.

- 45. Μηδενὶ συμφερὰν δνειδίσης.
- 46. Ὄταν ἦσαι ἄκμων, ὑπόφερε· εἰ δὲ σφύρα, κτύπα ἴσα.
- 47. Ὁ Πλατωνικός ἔρωσ ἀνοίγει τὰς θύρας εἰς τὸν ὕλικόν ἔρωτα.
- 48. Πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεζον.

ΛΥΤΑΙ.

ΣΜΥΡΝΗΣ.

- Α. Ι. Μανηλόγλου 98 99 100 αἰνιγμ. 34 35 36 προβλ. 111—120 λογογρ. 45 γρίφου.
- Ἀλέξανδρος Μίλλ 100 αἰνιγμ. 34 36 προβλ. 111—114 117 119 λογογρίφου.
- Ἀγαθοκλῆς Γ. Κωνσταντινίδης 98 100 αἰνιγμ. 34 35 προβλ. 112—115 117—119 λογογρίφου.

Σόλων Λεντούδης 98 100 αἰνιγμ. 34 35 προβλ. 45 46 γρίφου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἰωάννης Δ. Μανώλη 111—114 λογογρ. 34 35 προβλ. 100 αἰνιγμ. 45 γρίφου.

ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ.

Ἀχ. Καμπανάκης 34 35 προβλ. 111—113 117 119 λογογρίφου 45 γρίφου.

ΜΗΧΑΛΑ-ΚΙΜΠΡ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Διονύσιος Χ. Ἀποστολάτου Σάμιος 98—100 αἰνιγμ. 111—114 117—119 λογογρ. 45 γρίφου.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

101.

Δίφωνον ἀντωνυμίαν ἄνευ κράνους σ' ἐνθυμιζῶ,
 Κρανοφόρος δὲ τὴν ὄψιν τοῦ παντός ὄλου στολίζω.
 Κ' εἰς μορφήν γυναικὸς ἔταν τὸν λαμπρόν μου ἰδῆς θρόνον,
 ἔνα πόλεμον φρικώδη ἐνθυμεῖσ' ἀρχαίων χρόνων.
 Σ. Α.

102

*Ολοι μὲ ἀποστρέφονται, μὲ δακτυλοδεικτοῦσι
 Καὶ τύψεις συνειδήσεως παντοῦ μ' ἀκολουθοῦσι.
 Τὴν σύνδεσιν δὲ τῶν τριῶν πρώτων μου ἂν θελήσης
 Σὺν τοῖς δυσὶν ἐσχάτοις μου καλῶς νὰ προσκολληθῆς
 Ζῆτει μ' εἰς τοὺς αἰσχροκερδεῖς χωρὶς ν' ἀργοπορήσης.
 Τέσσαρα δὲ τὰ ἐσχάτα ἐξ ὄλων ἂν τηρήσης

Τάλλα δὲ ἀπολέσης,
 Ζῶων θὰ σχηματίσης

Γ. Ι. Ἀνδρεάδης.

103

Ζῶων τετράπουον θὰ ἰδῆς, ὀλόκληρος ἂν μείνω
 Τροφή σου καθημερινή, ἂν λείψῃ τι, θὰ γίνω.
 Ἀγαθοκλῆς Γ. Κωνσταντινίδης.

104

Ἐνέργειά μου πάντοτε δὲν εἶνε, φίλε, ἄλλη
 Εἰμὴ νὰ σκώπτωντ' ὑπ' ἐμοῦ μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
 Ἐνεκα τούτου ἅπαντα καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Ἄδῃ
 Δικαίως μ' ὀνομάζουσι φλύαρον καὶ αὐθάδη.
 Ὡ λύτα, μὴ περιφρονῆς αὐτὴν τὴν γένεσίν μου
 Ἀπόκοψον μὲ μηχανὴν μόνον τὴν κεφαλήν μου
 Καὶ θέλεις εὔρει μέρος τι παρὰ τὸν τράχηλόν σου,
 Ὅπερ κομίζει πάντοτε τὸν ἔνα ἄγγελόν σου.
 Ἀφοῦ μὲ εὔρης, ἀλλάξον ἂν θέλῃς καὶ τὸν τόνον,
 Πλὴν θ' ἀπαντήσης παρευθὺς ὀμότητα καὶ πόνον.

105

Τὸ ὄνομά μου σύγκεται ἐκ δέκα στοιχείων οὕτως ὥστε
 ἐκ τοῦ ε. ή. α. ἀποτελ. ἀριθμός.
 » » δ. ζ. γ. ή. α. » » Θεά.
 » » α. στ. ι. θ. ζ'. » » Πόλις Θράκης.
 » » α. στ. α. ζ'. » » Ἥρωσ Τρωϊκοῦ πολέμου.
 » » ή. ζ. ζ. θ. ζ'. » » Πόλις Κιλικίας.
 » » α. στ. ε. θ. ζ'. » » Ὄρος Εὐρωπαϊκῆς Τουρκ.
 » » δ. β. ε. θ. ζ'. » » Ποταμὸς Μικρασίας.
 » » γ. δ. ή. » » Φυτόν.
 » » στ. ζ. γ. β. θ. ζ'. » » Ποταμὸς Εὐρώπης.
 » » θ. ζ. ζ. α. » » Ὄρος Εὐρωπαϊκῆς Τουρκ.
 » » α. β. γ. α. » » Πόλις Ἡπείρου.
 » » δ. στ. ζ'. » » Ἀριθμός.
 » » γ. α. β. α. ζ'. » » Πόλις Ἀπουλίας.
 » » στ. ζ. γ. ή. α. » » Μέρος πλοίου.
 » » β. δ. α. » » Θεά.

Γ. Κ. Υ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

ΑΖ'

Τρεῖς φίλοι μετὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἠθέλησαν νὰ διασκεδάσωσιν ἐπὶ τινος νήσου, ἐφ' ἧς διὰ νὰ μεταδώσιν εἶχον λέμβον χρηστικότητος μόνον δύο ἀτόμων, οἱ δὲ κύριοι δυστυχῶς ἦσαν ζηλότυποι. Πῶς κατώρθωσαν νὰ μεταδώσιν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὴν νῆσον χωρὶς νὰ μείνῃ οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν μετὰ ξένης γυναικός;

Ι. Α. Κληῖρος ἐκ Π. Φωκῶν.

ΑΗ'.

Ἄνῆρ μετὰ νεάνιδος εἶχον ἐξέλθει εἰς περίπατον. Περιεργός τις ἀπαντήσας αὐτοὺς καθ' ὄδον τοὺς ἠρώτησεν ἂν εἶνε συγγενεῖς. Ἡ νεάνις λαβοῦσα τὸν λόγον ἀπεκρίθη Ναί, διότι τοῦ ἀνδρὸς ἡ μήτηρ εἶναι πενθερὰ τῆς μητρός μου. Ὅποια ἄρα γέ ἡ μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς νεάνιδος ταύτης συγγένεια;

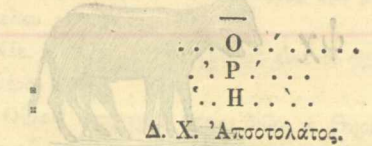
Ἰωάννης Πλουμάς Χίος.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΙ.

48	49	50	51
βία	γαλη	θήρα Γ ..
ι	α	η	. Υ ..
α	λ	ρ	. Χ ..
	ῆ	α Η .

Γεώργ. Κωνστ. Σίμου. Δ. Χ. Ἀποστ.

52

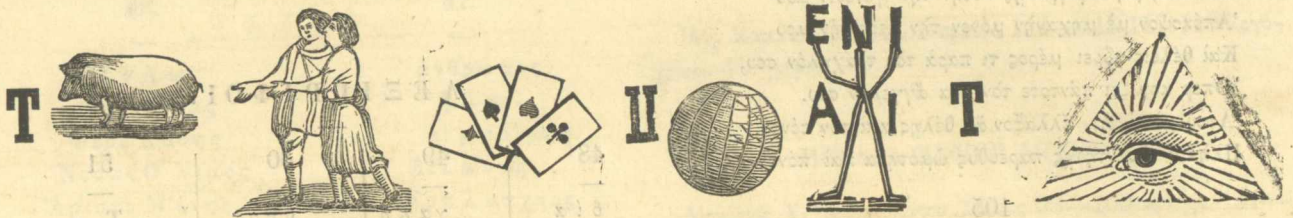

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΙ.

- 121. Ὡ! χύω. Ἄργυρος μ' ἔως Ἄδῃ ποτὲ Κέαν λέγω σ' ἰδὲ νῦν αἰ λὰ θάτου Ἄδου ἦν αἰ. Καλῶν ἐμπόρευμα. Ἄλλα τόπω λ' οὐς ὑπὸ λεία κ' ρεῖ βᾶ
- 122. Λάλοι τ' ὠά· λήθη ᾶ! ναὶ Κ ε' τ' ὀσμαὶ τὰ τοῦ πλοῖ Σιῶν αὐ τῶ.
- 123. Τάχει λύτη σὰ λίθοι ᾶς θ' αἰε ν' ἐς τὰ θ' ἐρᾶ δὴ ἅπαν τῶ ε'.
- 124. Σιγείου μόνον ἀ διψῶν ᾶ! λὰ Κέα λοιπὸν Κέα νωδοῖν ὦν. Γ. Κ. Υ.
- 125. Ἰα, γῆ, ἄσοι, ὦν, Ἐ κτεῖς Θ. Ἴππος ἔλω... μ'... ὄντ':: Δ. Χ. Α. Σ.
- 126. Τὸνε ὕ τειχο ὦν Τ χρήσω φόνρ Φ κενά.
- 127. Πνδα Ρῶσε ἰπέτα σέλπει δάση νέε γρηγορῶ τόνε νη πνοῖα.
- 128. Οὐχὶ λόγοι σὲ Πδὶ κνήμαι Ν ἀρ' αἰτία λήθης. Γ. Κ. Σ.
- 129. Ἄς κοπῶ!... σόνου ζῆ; π' λούσω; κόπος.
- 130. Κ' ἔρωε; πᾶν τί πράγμα; τί; ἄλλ' ἐν τῶν νῶν ἐπὶ (Ι) Ἄγ. Γ. Κ.

ΓΡΙΦΟΙ

49ος.

N. Μωραίτης.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΙ

50ος.

Υπό Ι. Β. Φάχρη. (1)

(1) Είς τὸν πρῶτον λύσοντα τὸν γρίφον τοῦτον δωρεῖται τὸ δράμα «Μαργαρίτα καὶ Ἐδουάρδος».